

വിലാസലതിക

(ഒരു ഭാഷാലക്ഷ്യം)

ഗ്രന്ഥകർത്താ

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ

വിലാസലതിക

(ഒരു ഭാഷാലക്ഷ്യം)

ഗ്രന്ഥകർത്താ

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ

പ്രസാധകൻ

കോയിപ്പിള്ളിൽ പരമേശ്വരപ്പിള്ളി

പുസ്തക

PRINTERS :

THE MANGALODAYAM CO., LTD.,
TRICHUR.

(പകർപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു തന്നെ)

ഈ പുസ്തകം തൃശ്ശിവപേരൂർ മംഗളോദയം
കമ്പനിക്കാരോടാവശ്യപ്പെട്ടാൽ 10-ണ വിലയ്ക്കു കിട്ടുന്നതാണ്

മുഖവുര

സംസ്കൃതഭാഷയിലുള്ള 'അമരകാ'ദി കൃതികളെപ്പോലെ ശൃംഗാരമയമായ ഒരു സ്വതന്ത്രകാവ്യം മലയാളത്തിൽ ഇതേപരമ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു യഥാർത്ഥസാഹിത്യരസികന്മാർക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ, മലയാളത്തിൽ ശൃംഗാരകൃതികളെന്നു പറയുന്ന ചില ചില്ലറ കൃതികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ദിനംപ്രതി ഉണ്ടായ്വരുന്നുണ്ടെന്നും പല പുസ്തകപ്രാചാരികളുടേയും പുസ്തകപ്പട്ടികകളിൽനിന്നും നാം അറിയുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, അവയിൽ ചിലതെല്ലാം വായിക്കുവാൻ നമുക്കു സംഗതിവന്നിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ, അതുകളെ ശൃംഗാരകൃതികൾ എന്നു പറയുന്നതിനെക്കാൾ അധികം നല്ലത് അമ്മായിശ്ലോക'ങ്ങൾ എന്നുതന്നെ പറയുന്നതായിരിക്കും എന്നു തോന്നുന്നു. ആവക ആഭാസകൃതികളുടേ ആവിർഭാവത്താൽ ഭാഷാകവികളുടെ ശൃംഗാരകൃതികളെല്ലാം ഇപ്രകാരത്തിലാണെന്നുള്ള ഒരു ധാരണ മിക്കവരുടേയും മനസ്സിൽ വേരൂന്നിക്കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, ശൃംഗാരകൃതി എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾത്തന്നെ പല

രസികന്മാരും നെറി ചുളിക്കുന്നതിൽ അശേഷം അ
 തുതപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ. രസചക്രവർത്തിയായ ശ്രീ
 ഗാരത്തിന്നു നേരിട്ടിട്ടുള്ള ഈ യോഗപദ്യത്തിനെ നി
 ശ്ലേഷം ഭൂരികരിക്കുന്ന ഈ 'വിലാസലതിക' ഭാഷാ
 ഭാഷയാഗാരത്തിലേയ്ക്ക് അനശപരമായ ഒരു കാവ്യര
 രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സഹൃദയന്മാർ സമ്മതി
 ക്കാതിരിക്കയില്ലെന്ന് എനിക്കു ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ട്.

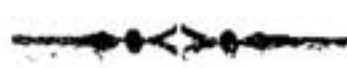
ഈ കൃതിയിലടങ്ങിയ 40 ശ്ലോകങ്ങൾ, ക
 ത്താവിന്റെ പേർ വെള്ളാതെ കേവനകൗമുദി'യിൽ
 പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു പലരും വായിച്ചിരിക്കാനി
 ടയുണ്ട്. ആ അപസരത്തിൽത്തന്നെ അതിനെപ്പ
 റി പല മാന്യന്മാരും പ്രശംസിക്കുകയും, വിശേഷി
 ച്ചു, മഹാകവി കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്ത
 മ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 'ആശയവിശേഷത്തോ
 ടകൂടിയ ഈ ലളിതകൃതി അസ്സലായിരിക്കുന്നു' എ
 ന്ന് എന്നോടൊരിക്കൽ തുറന്നുപറയുകയും ചെയ്തി
 ട്ടുണ്ട്.

ഇത് എഴുതിക്കഴിഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ ഒന്നരക്കൊ
 ല്ലത്തോളം കാലമായി. ഒരു വെറും ശ്രംഗാരകൃതിയാ
 കയാൽ അച്ചടിപ്പിക്കുവാൻ ഇതിന്റെ കർത്താവായ
 ആ മഹാകവി ഇതേവരെ സംശയിച്ചിരിക്കുകയായി
 രുന്നു. എന്തൊരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു ചില

സ്നേഹിതന്മാരുടേയും, കഴിച്ചുകൂടാത്ത നിർബ്ബന്ധത്താ
ലാണ് ഈ അവസരത്തിലെങ്കിലും ഈ വിശിഷ്ടകൃ
തി പുസ്തകരൂപമായി പുറത്തിറങ്ങിയത്. ഭാഷാ
യോഷയുടെ ഭാഗ്യത്താലോ, ഞങ്ങളിൽ ചിലരുടെ
പേരിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനുള്ള ശിഷ്യനിർവ്വിലേഷമാ
യ സ്നേഹത്താലോ, അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം
സാധിപ്പിച്ചതന്നു എന്ന് സന്തോഷപൂർവ്വം പ്രസ്താ
വിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

അസാമാന്യമായ ആശയഗാംഭീർ്യമുള്ള ഈ
കാവ്യത്തിന് അല്പജ്ഞനായ ഞാൻ ഏഴുതിമുതൽ
ചെറുപ്പിപ്പണികൊണ്ടു വലിയ ഉപകാരമൊന്നുമു
ണ്ടാവില്ലെന്ന് എനിക്കുതന്നെ അറിയാം. എന്നാൽ
വടക്കേ മലയാളത്തിലെ നല്ലൊരു പണ്ഡിതനായ
മിസ്റ്റർ എം. കോരപ്പൻ ഗുരുക്കൾ ഇതിന്നൊരു സ
വിസ്കരവ്യാഖ്യാനം ഏഴുതി വരുന്നുണ്ട്. അത് മുഴു
മിച്ചാൽ, അതോടുകൂടി ഇതിന്നൊരു രണ്ടാം പതി
പ്പു താമസിയാതെ ഉണ്ടാവാനു ആഗ്രഹിച്ചുകൊ
ണ്ട്, ഈ കാവ്യരത്നത്തെ ഞാൻ സഹൃദയസമക്ഷം
സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തൃശ്ശിവപേരൂർ } കോയിപ്പിള്ളിൽ പരമേശ്വരക്കുറുപ്പ്
19—2—91 } പ്രസാധകൻ.

വിലാസലതിക.

(ഒരു ഭാഷാലക്ഷ്യകാവ്യം.)

കുന്തളാവലി വിയത്ത് പൂങ്കുവിലിൽ മിനി-
യം, കുളർമുലക്കടം
ചന്തമോടു നടമാടിയും, പുഷ്പനിതംബ-
മണ്ഡലമുലഞ്ഞുമേ,
ചെന്തളിർത്തനു തളന്നിടം പടി, സലീല,-
മദ്രിജ നിജാന്തികേ
പന്തടിയെ, നിടിലാക്കുന്നാൻപുളകം ന-
മുക്കരുൾക മംഗളം.

1

ആരാൽ നിമ്മിതനായ് പ്രജാസമുദയ-
ത്തിന്നാത്മദ്രവാ;-രെ നേ-
ക്കാരാധിച്ചുവരുന്നവർ പരമാ-
നന്ദം കരാഗ്രസ്ഥിതം;
തീരാ വാഴ്ത്തുകിലത്രയുണ്ടു മഹിമാ-
വാക്ക;-രിലാദ്യതപമെ-

പ്ലാരാലും കഥിതം; ജയിയ്ക്കു ചിരമാ-
ശ്രംഗാരനാരായണൻ.

2

ഒരു യുവാവ് ഒരു സുന്ദരിയെ കാണുന്നു:—
ലാവണ്യക്കടലിൽക്കുളങ്കമിയലാ-
തുണ്ടായ വാർതികളോ,
പൂവമ്പന്റെ ചുകഴ്ച കാട്ടി വിലസും
പുത്തൻകൊടിക്കൂറയോ,
ദൈവത്തിന്റെ വിചിത്രസൃഷ്ടിവിരതോ,
ശ്രംഗാരസുകേതാമിഷൽ-
കൈവല്യപ്പൊരുളോ, നമുക്കെതിരിലി-
ക്കാനൊകമേനോക്കിയാൾ?

3

പ്രേമപരമായ നായികയുടെ അരികിൽ, നേരം വൈകിച്ചെന്ന നായകൻ, തനിയ്ക്കുണ്ടായ അനുഭവത്തെ നമുസചിവനോടു പറയുന്നു:—

മാരൻ വിട്ട ശരം കണക്കുതിജവാൽ
ഞാനങ്ങുചെന്നെത്തവേ,
നേരം ചെറു കവിഞ്ഞ തൊറിനീവനെ-
പ്പൊക്കാപ്പണിക്കൈകളാൽ
സൈപരം കെട്ടിവരിഞ്ഞു നിർത്തി, വികസ-
ദ്രോമഞ്ചമം നെഞ്ചിലാ

2. ശ്രംഗാരത്തിന്റെ വേദതയും വിഷ്ണുവാക്യം.

നീരന്വേഷാലുക്തചങ്ങുൽച്ചിരതരം
മദ്ദിച്ചു മൃഗംഗിയാൾ.

4

നായകന്റെ വാക്ക്. നായിക മുഖഃ—
മങ്കത്തയ്യിനെ, മഞ്ജുവാക്കുകൾ പറ-
ഞ്ഞൊട്ടൊട്ടുപ്പിച്ചു ഞാൻ
തങ്കപ്പട്ടാവുകുതൻനടുവിലായ്-
ക്കയ്യാന്നവെച്ചിടവേ,
തങ്കൽത്തീപ്പൊരി വീണ പോലെ തരസാ
തട്ടിപ്പിടഞ്ഞു, ചുലൽ-
ക്കൊക്കച്ചെപ്പുകൾ മെത്തമേലമരുമാ-
റാക്കിക്കിടന്നാളവൾ.

5

സപത്നിയുടെ അടുക്കൽ രാത്രി കഴിച്ചു പ്രഭാതത്തിൽ സ
മാഗതനായ നായകനെ, പ്രൗഢയായ നായിക, ഈർഷ്യാ
കോപത്തെ മറച്ചു മമ്മോൽഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ടു സ്തുതിവ്യം
ജന നിന്ദിഷ്ടനഃ—

മീനാങ്കോപമ! കൺകലകമിവിടെ-
യ്ക്കൊട്ടല്ലൊങ്ങൊയ്യാൽ;
ല്ലാനാപാണുരമായ് ചുമഞ്ഞിതു മണം
വീശുന്ന പുമേനിയും;
ഞാനായിന്നലെ രാത്രി മാത്രമയി, ഹാ!
വേർപെട്ടതിൻമൂലമി-

ഭൂനാവസ്ഥയിലായ് ഭവാൻ; മയി തവ
സ്നേഹം മഹത്തൈത്രയം!

6

രാത്രിയിൽ, ഈഷ്യാകോവം നിമിത്തം പ്രത്യുഖ്യാതനായ നായകന്റെ സമാഗമം പിന്നെ സ്വപ്നത്തിൽ അനുഭവിച്ച നായികയുടെ രാവിലത്തെ സ്ഥിതി കവി വർണ്ണിക്കുന്നു:—

‘ഏകൽ, പ്രാണപതേ, കനിഞ്ഞരുളുകെൻ-
കുറാം ചൊറുത്തെന്നു, ച-

സ്സികൽത്തങ്ങളിൽ നോക്കി നിന്നു ചുവിമാ-
രാത്തസ്തിതം കേൾക്കവേ,

തങ്കക്കൂട്ടിലിരുന്നു തത്ത തെളിവായ്-

ച്ചൊല്ലുവിധയെ ലജ്ജയാൽ

തങ്കൽത്തന്നെ ലയിച്ചുപോയ് തരളയാം

തണ്ടാർമിഴിത്തയ്യലാൾ.

7

പ്രാഷിതഭക്തുകയായ നായികയുടെ വസന്തകാലവർഷിതമായ വിരഹതാപത്തെ കണ്ടിട്ട്, അപായശങ്കിനിയായ സഖി, അവളുടെ ഒരു സ്നേഹിതനോടു പറയുന്നു:—

കാലം കോകിലകാകളീകളകളും

ചിന്തും വസന്തം; ലസ-

ന്മാലത്യാദിമണം ചുമന്നു ചെരമാ-

രീടുന്നു മന്ദാനിലൻ;

നീലത്താർമിഴി കോകിതൻ നിലയിലാ-

ണി;-നോളവും വന്നുചേ-

ന്നീലദ്ദേഹം; മനംഗദേവനോരുവൻ
കണ്ടു കലാശം സഖേ!

8

പ്രണയകലഹിതയായ നായികയെ നായകൻ അന്വ
യിപ്പിക്കുന്നു:—

സദപണ്ണാഞ്ചിതശയ്യ ചേൻ, ശകെഴും
ഭാവപ്രഭാവത്തൊടും,
മുദംഗാനുഗുണപ്രയുക്തവിവിധാ-
ലങ്കാരസമ്പത്തൊടും,
വിദപല്ലാളിതകാളിദാസകവിത-
യ്ക്കൊപ്പം വിളങ്ങുന്ന നീ
മദപക്ഷോമണിമാലികേ, കിമവി കൈ-
ക്കൊൾകാ പ്രസാദത്തെയും.

9

മിക്കവേരും ഉത്സവം കാണാൻ പോയിരിയ്ക്കുന്ന ലാക്കിൽ
പ്രിയയെ കാണാൻ ചെന്ന കരമുകൻ, '... ഞ്ഞേന്തേ ഉത്സവത്തി
ന്നു പോകാഞ്ഞത്' എന്ന് അവൾ ചോദിച്ചതിന്നു മറുപടി പറ
യുന്നു:—

കാലോന്മാമിനികേതനത്തിലധുനാ
മാമൂലിനൊത്തേപ്പൊടും
ലീലോദാരമഹോത്സവം സരസമായ്
കാണട്ടെ നാനാജനം;
ആലോലാളകമീ മുഖം മിഴികളെ-
ക്കൊണ്ടാസപദിക്കുന്നതാ-

ണി, ലോകത്തിലെനിന്നും, മാന്യയേതേ,
മംഗല്യതുംഗോത്സവം! 10

കവിവാക്യം. സ്തംഭം:—

‘ആരോ വിട്ടൊരു ‘ചുട്ട’ കുത്തിതു ഭ്രമം!
ചുട്ടുള്ളതല്ലെങ്കിൽ നിൻ
താരോടൊത്ത കരദപയത്തിനിതെടു-
ത്തപ്പോൾ വിയപ്പോലുമോ?’
ആരോമൽക്കണവന്റെ കാമലിഖിതം
നോക്കിസ്സുവിയുന്നവാ-
രോ,രോന്നേവമുരച്ചു തോഴി കളിയാ-
ക്കുന്നതു കയൽക്കണ്ണിയെ. 11

നായകൻ യാത്രോല്പാദനനായിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു നവോഢ
യായ നായികയുടെ സ്ഥിതി:—

ക്ഷീണാപാഢ്യകവോലമാം മുഖവുമായ്,-
ത്തന്മന്ദിരത്താഴ്വര-
ത്തുണാലൊട്ടു മറഞ്ഞുനിന്നു, നെടുതാം
വീപ്പിട്ടുകൊണ്ടുങ്ങിനെ,
‘കാണാം താമസിയാതെ’യെന്നൊരുവിധം
ബന്ധുക്കളോടോതിടും
പ്രാണാധിപനെയശ്രുപ്പുണ്ണിമിഴിയൊൽ
നോക്കുന്നു മയ്ക്കണ്ണിയാൾ. 12

തന്റെ ബാല്യസുഹൃത്തും പ്രേമഭോജനവുമായ യുവാവിന്റെ സമാഗമം ലഭിക്കാതെ അത്യർക്കത്തിലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു യുവതി സഖിയോടു പറയുന്നു:—

കുട്ടിക്കാലമതത്ര തൃഷ്ടികര!-മ-
ന്നദ്രേഘമെന്നോടു വേർ-
പെട്ടിട്ടുള്ള ദിനം ചുരുങ്ങു;-മൊരുമി-
ച്ചല്ലാതെയില്ലെന്നുമേ;
കിട്ടില്ലാതിട,യില്ലാപ്പാഴാസ്സുഭഗനെ-
ക്കാണാനുമെന്നായി; പാ-
ത്തട്ടിൽദൃശ്യമിതിഹേതുവിങ്ങു ഹതമാ-
മീ യൗവനം താനഹോ!

13

സഖി ഉപദേശിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം ഈശ്വരാകോപത്തെ അവലംബിച്ചു നായിക, ഭർത്താവിന്റെ അനന്യത്തിന്നു താൻ ക്ഷണേന വഴിപ്പെട്ടുപോയതിൽ കപിതയായിത്തീർന്ന സഖിയെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു:—

‘തങ്കത്താർമുഖമഞ്ജസാ തവ തുടു-
ത്തല്ലോ; പ്രവാളാധര-
ത്തിങ്കൽച്ചേർന്നു ലസിച്ചിടട്ടെയിനായാ-
പ്പീതപ!’-മെന്നിങ്ങിനെ,

14. പീതപം=മഞ്ഞനിറമുള്ളത് എന്ന അവസ്ഥ; പാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് എന്ന അവസ്ഥ എന്നും.

സകല്പസ്ഥിതി തെറ്റുമറിവളെടൊ-

കല്പൻ കഥിയ്ക്കുന്നവം-

റെ,ങ്കൽ,ത്തോഴി, ചൊടിഞ്ഞൊലാ! ചിരിയട-

കീടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല മേ.

14

ഭൃഷ്ടപുച്ഛയായ നന്തകിയിൽ അഭിനിവേശം ജനിച്ച യു
വാവ് അവളെപ്പറ്റി തോഴനോടു പറയുന്നു:—

സേപദം ചിന്നി, ഹിമാംബു വീണ പനിനീർ-

പ്പുവൊത്ത വക്ത്രത്തിനാൽ

നാദബ്രഹ്മരസാനുഭൂതി സഭിക-

കേകിസ്സലീലം, സഖേ,

ഖേദം വീണ്ടുമരയ്ക്കിയററിയ കുച-

പ്പെറൻചെപ്പുലച്ചി,പ്പെഴും

വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തോടു ചെയ്തതുണ്ടു നടമെൻ-

ചിത്തത്തിലത്തനപിയാൾ.

15

വസന്തത്തിൽ ഉൽക്കടേശയെ പ്രാവിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന വിരഹ
വേദന നിമിത്തം മരണാഭിലാഷിണിയായ നായിക സഖി
യോടു പറയുന്നു:—

പുവച്ഛം തുടരുന്ന മന്ദപവനൻ;

പാടുന്ന പുണ്യോകിലം;

ഭ്രൂവമ്പുപ്പടരുന്ന ഭൃഗുപടലീ-

രധങ്കാരവാദ്യോരവം;

ഏവം മൃത്യുമഹോത്സവം മമ സമാ-
 രംഭിണ്ണൈ, യെന്താണ തൻ
 ഭാവം മാറി വിഷാദമേറി വിഷമി-
 ച്ചീടുന്നതെന്തോഴി നീ?

16

പ്രായസ്ഥിതിയ്ക്കു നാശിച്ചു ബാല്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വിദ്യ
 സഹവാസാദികളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഞ്ഞിടവന്ന അനന്തകൗന്തര്യ
 വാപു, തങ്കൽ സ്നേഹഭംഗത്തെ ശങ്കിയ്ക്കുന്ന പ്രണയിനിയേറ്റു ഭൃ
 തീമുഖേന പറയുന്നു:—

ആ വിദ്യാത്മികളുപ്സ നമ്മളിതുനാ-
 ളെ;-ണിന്നിമേലാസ്സുവം?
 ഹാ! വിശ്വാസവിഭംഗമത്രഭവതി-
 ണ്ണെൻപേരിലുണ്ടാകൊലാ!
 ഭൂവിൽഭൂഷണശീലരേദ;-മവരെ-
 ക്കന്നിയ്ക്കു കൂസാതെ മേ
 ജീവിപ്പാനിഹ, ജീവിതേശപരി! ഭവ-
 ച്ചിത്രം വശത്തില്ലയോ?

17

പ്രിയതമനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ അയയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ട്, ആ
 യാളുമായി സ്വയം രമിച്ചു തിരിയെ വന്ന സഖിയേറ്റു നായി
 കയുടെ വക്ത്രാകതി:—

പങ്കാശ്വാദിപരീതമാകിയ വഴി-
 ണ്ണിപ്പുരിയട്ടത്തു, നീ

2 *

കൺകാണാഞ്ഞു കമിഴ് നുവീണ, ധരമ-
 യുഷ്യാ! മുറിപ്പെട്ടുപോയ്;
 തങ്കായ്ത്തീന, നിന്നെയൊക്കിതവനെ-
 കാണാനയച്ചീദൃശാ-
 തങ്കാപിണ്ണിടയൊക്കി ഞാൻ; സഖി, മമ
 സപാത്മസ്മഹയ്യായ്ത്തൊഴാം.

18

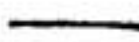
ഒരു ആരാധനകളെ ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു കാമുകനെ കൂട
 കൂടെ കടാക്ഷിക്കുന്ന നായികയോടു വിദേശയായ സഖി
 ചോദിക്കുന്നു:—

ഘോരമൽത്തോഴി, വിലക്ഷതാവിലസിതം
 കൊണ്ടൊടു കൂമ്പി, സ്റ്റരൽ-
 പ്രേമത്താൽ വികസിച്ചു, മന്മഥരസ-
 ത്തേനരംകലനുള്ളതായ്,
 തുമന്ദസ്മിതമായ പാലിൽ മുഴുകി-
 ചോരീയപാംഗോൽപല-
 സ്നേഹത്താൽ സപയമേതൊരീശപരനെയാ-
 ണച്ചിപ്പതിത്തവിൽ നീ?

19

തന്റെ പ്രാർത്ഥനകളെ നിരസിക്കുന്ന ഒരു വീണവായന
 കാരിയോട്, അവളിൽ അത്യന്താഭിനിവിഷ്ടനായ യുവാവി
 ന്റെ ആവലാതി:—

ചെന്നാലീകദളത്തിനൊത്തു വിലസും
 കയ്യിങ്ങണയ്ക്കാതെ താ-
 നൊന്നായ് 'കമ്പിവിണച്ചിതി'യ്ക്കൊരു മരം
 പോലായ മന്ത്രികൾ നീ!
 എന്നാലീദൃശവല്ലകീരസികയാം
 നിന്നന്തികേ 'വീണ' ഞാൻ
 നന്നായ്ച്ചെയ്ക്കാരു രാഗവിസ്തൃതി രസി-
 ച്ചിടാത്തതെന്താണു തേ? 20

ചിരോൽകുണ്ടിതന്മാരായി, ഒരിയ്ക്കൽ യദൃച്ഛയാ ഒരു വിജ
 നപ്രദേശത്തുവെച്ചു തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയ യുവാക്കളിൽ, പുരുഷൻ
 ലജ്ജാവതിയായ പ്രിയയോടു പറയുന്നു:—

ജീവപ്രേയസി, പോരുമിങ്ങഭിമത-
 പ്രത്യർത്ഥിയാമീ രൂപാ-
 വൈവശ്രം; ദൂതമൊന്നായത്തുക സുധാ-
 സാരാധരം നിനുഖം!
 ദൈവം മുറുമനുഗ്രഹിച്ചുരുളിയോ-
 രിസ്സനുളുത്തത്തെ നാ-
 മേവം നിഷ്ഠലമാക്കിയാല, തവിടെ-
 യ്ക്കയ്ക്കാ! സഹിച്ചീടുമോ? 21

പ്രിയയുമായിപ്പിരിഞ്ഞു, കച്ചവടത്തിനായി അന്യരംജ്യ
ത്തെത്തു പോകാൻ തുടങ്ങുന്ന നായകന്റെ ആത്മഗതം:—

നീരന്ധ്രഃകമിസ്രനീല;-മമലം
പല്ലൊക്കെ മുത്തു;-ൽസ്മിതം
ഹീരം; മൽപ്രിയതന്റെ ചുണ്ടു പവിഴം;
പൃഥ്വീ ഗോമേദകം;
ആ രത്നങ്ങൾ വശത്തിലുള്ളിവനി,താ,
സപ്തം ധനം നേടുവാൻ
ഭൃതത്തെത്തു ഗമിക്കയാണു: കഠിനം
നിൻപ്രാഭം ലോഭമേ!

22

നിപുണയായ നായിക സഖീമധ്യത്തിൽവെച്ചു കാമുകനു
സമാഗമമാവസരത്തെ ഇഹമായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു:—

കാന്തൻ സന്നിധി പുകുവാറൊരൊളികൾ-
കോണേറിനാൽ സപാഗതം
സാന്തസ്സസ്മിത, മാളിമാർക്കിടയിൽവെ-
ച്ചോതിസ്സരോജാക്ഷിയം
കൂന്തൽക്കെട്ടിനു മേലണിഞ്ഞ പനിനീർ-
പ്പപ്പുത്തെയുൽക്കിപ്ലമ-

23. കഠിന ആകാശത്തിൽ അന്തിച്ചുകപ്പ തീരെ മാഞ്ഞു
പോയ ഉടനേ എത്തിക്കൊടുക എന്നു ഏദയം.

സ്കാന്തത്താൽ സ്വയമുള്ളിലേയ്ക്കു തിരുകി-
ക്കാണാതെയൊക്കീടിനാൾ.

23

ക്രമേണ മുശ്യാവസ്ഥയിൽനിന്നു മോചനം കിട്ടിത്തുടങ്ങിയ ഒരു നവോഢയുടെ ലീലാഗൃഹവ്യാപാരത്തെ കവി വർണ്ണിക്കുന്നു:—

ഏണപ്പെൺമിഴിയോടടുത്തു കണവൻ
കൈ തോളിൽ വെച്ചപ്പൊഴെ-
ന്താണങ്ങയ്ക്കു ധൂനം വിയപ്പത?—യി, ഞാൻ
വീശാം കുറച്ചു'ന്നടൻ,
നാണം ഘന്ത! പൊരാഴ്ത്തയാൽ വിശരിയൊ-
ന്നപ്പൊന്മണീകങ്കണ-
കപാണം പൂണ്ട കരത്തിലേന്തി, യതിനാൽ
ദീപം കെടുത്താളവൾ.

24

ഒരു യുവാവു, തനിയ്ക്കു ഭൃംഗയെന്നപോലിരിയ്ക്കുന്ന സുന്ദരിയുടെ അടുക്കൽ, തന്റെ അഭിനിവേശത്തെ അന്യോപദേശരീത്യാ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു:—

പച്ചപ്പട്ടം തൊഴും നിൻമുദുലതന്നു തലോ-
ടുന്നു; തന്നങ്കഭാഗേ
വെച്ചുണ്ടോജാക്ഷി വെള്ളിത്തളികയിലെ നറും-
പാലെടുത്തേകിടുന്നു;

നൽച്ചന്തം ചേൻ നമ്മോക്തികളിടയിലുര-
 ള്ളന്നു; മുൻജന്മമെന്നോ
 മെച്ചം പൂണ്ടുള്ള പുണ്യം, ശുക്തരണ, ഭവൻ
 ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നു നൂനം! 25

ജാഗരക്ലിഷ്ടനായ വിരഹിയുടെ അപേക്ഷ:—

സന്താപോഷ്ടവീപ്പുകൊണ്ടു മൃദുവാം
 ചുണ്ടാകെ വാടി, കര-
 ചെന്താരിൽപ്പതിയും വിളർത്ത കവിളിൽ-
 കണ്ണീരൊലിപ്പാടുമായ്,
 ചിന്താക്രാന്തി വെളിപ്പെടുത്തി വിലസും
 തനപീമുവാഞ്ചുഞ്ഞ ഞാൻ
 ഘന്താനന്ദമൊടൊന്നു കണ്ടുവതിനെൻ-
 നിദ്ര, പ്രസാദിയ്ക്കു നീ! 26

വളരെ ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു ഭരദിക്കിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തിയ നായകന്റെ അടുക്കൽച്ചെന്നു നായികയുടെ താൽക്കാലികാവസ്ഥയെ തോഴി അറിയിയ്ക്കുന്നു:—

മേ പത്മാക്ഷി, ഭവൻ വരാഞ്ഞിതുവരെ
 ക്ലേശിച്ചു സാധുപിയ്ക്കു സ-
 ന്താപപ്പെട്ടു പുലർത്തിടേണമിനിയും
 മുവ്വാണ്ടു മൂന്നാളിനാൽ!

ആപത്തിന്നു കടന്നു, വൃത്രമഥനൻ-
 തൻ ബ്രഹ്മഹത്യാമഹം-
 പാപത്തിൽബുത, പങ്കുകൊണ്ടു പഴുതേ
 പണ്ടത്തെ മുത്തശ്ശിമാർ!!

27

തന്റെ യഥാർത്ഥാനുരാഗത്തിന്നു പാശ്രീഭൂതനും, ദൈവേഷ്ട
 ക്ഷയം മരണം സ്രീയുടെ ഭർത്താവായി വിദേശത്തു താമസി
 യ്ക്കുന്നവനുമായ യുവാവിനെക്കുറിച്ച് ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു മന
 സപിനി തന്നെത്താൻ പറയുന്നു:-

നേരരാത്മമനോഹൃണങ്ങൾ വെളിവിൽ-
 കാട്ടുന്ന കണ്ണാടിയാ-
 മാ രത്നാസ്യമഗമ്യമായ്വരികയാൽ-
 പാശായൊരൻനേത്രമേ,
 സ്മിരതോത്തമധന്വയാം പ്രിയയുമായ്-
 സ്സൗഖ്യത്തോടും മേവുമാ-
 ഖീരൻതൻ ചരിതാമൃതം നുകരമി-
 ക്കണ്ണത്തെ വന്ദിയ്ക്കു നീ.

28

27. ഇന്ദ്രന്റെ ബ്രഹ്മ(വൃത്ര)ഹത്യാപാപം നാലായി
 വിഭജിക്കപ്പെട്ടതിൽ, ഒരംശമാണ് സ്രീകുളിൽ ആത്മവത്സലന
 വർത്തിക്കുന്നത് എന്നു ചെറുരാണികമതം.

ഇഷ്ട്യാകോപവികാരങ്ങളെക്കണ്ടിട്ടു, താൻ നിരവരായ
നെന്ന നാട്യത്തിൽ, കാരണം ചോദിക്കുന്ന നായകനോടു വ
ണ്മിയായ നായികയുടെ വക്ത്രാകൃതി:—

ആയാസം തവ സാഭവികിൽ, നെടുവീ-

പ്പുമ്മട്ടു വാഴ്ത്തില്ലെനി-

മ്മീ?—യാരകതതയെന്മിഴിയ്ക്കണയുവാൻ

മൂലം ഭവജ്ജാഗരം;

ശ്രീയാഭം മഷി നിന്നുവേ പതികയാ-

ലൻവക്ത്രവും ശ്രാമമായ്;

പ്രേയാനങ്ങു മറന്നിതോ കഥകൾ? നാം

രണ്ടാളുമൊന്നല്ലയോ!

29

ലീലാലാലസമാരായ ദമ്പതിമന്ദേട മധുവാനം:—

സൗരഭ്യം ചിതറും പടിയ്ക്കു ചെറുതാം

പൊൻഭാജനത്തിൽപ്പക-

ന്നാ,രക്താശയയാം സുധാധരിയെ മു-

ല്ലാടാസപദിപ്പിച്ചു താൻ

പാരം മാധുരി കൈവളുത്ത മധുവാൽ

പഞ്ചായുധായോധന-

പ്രാരംഭോചിതവീരപാണമിരവിൽ-

ച്ചെമ്മുൻ ധന്വൻ പ്രിയൻ.

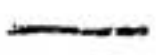
30

29. നയനമുഞ്ചനമണ് മുഖത്തെ മഷിക്കു കാരണം.

വിയോഗതാപത്തിന്റെ അത്യൽക്കടേശയെ പ്രാപിച്ചിറ
ജ്ഞ കാമുകി ശീതോപചാരനിരതമായ സഖികളോടു പ
റയുന്നു:—

ഘട്ടേശം ചുടുമുൾഗുദം പുറമരു-
ന്നാലേ ശമിച്ചേയ്ക്കുമെ-
ന്നുദേശിച്ചി, ഹ പാഴുവേലയിനിയും
ചെയ്യാതെ, യെന്നോഴിമാർ
മദ്രേഹം വിടുവാൻ കിടന്നുഴുമി-
പ്രാണനി, തിൻനാഥനാ-
മദ്രേഹം ദയ ചെയ്തനുജ്ഞയരുളാ-
നായ്ച്ചെന്നുപേക്ഷിയ്ക്കുവിൻ!

31

പ്രണയകലഹിതയായ നായികയോടു നായകന്റെ അ
നുനയോക്തി:—

കാമൽച്ചെഞ്ചൊടി മുന്തിരിങ്ങ; മൃദുവാം
കൈത്തണ്ട പൂവൻപഴം;
ശ്യാമഭൂവലരമ്പവില്ലു; രസിജം
ചെന്നെങ്ങിളനീരു താൻ;
ഇഴമട്ടൊക്കയുമൊന്നുപോലെ മധുരം
നിന്നംഗ;—മിന്നെത്തുവാൻ

3 *

ഘാ! മയ്യണ്ണി, കഷായമായി പവിഴം
പോലേ തവാക്ഷിഭവയം?

32

ഇന്ദ്രാകോപം നിമിത്തം പ്രത്യാഖ്യാതനായ നായക
നും, പശ്ചാത്താപാന്തരായ നായികയുടെ കത്തുകൊണ്ടുകൊ
ടുത്ത ഭൃതി, അവളുടെ ചങ്ങാതിയോടു പറയുന്നു:—

തീരാതുളളനതാപമേൻ,ണ വിയ-
പ്പോടും വിറയ്ക്കുന്ന കൈ-
ത്താരാൽത്തനപി കുരിച്ചുതന്ന വിവര-
കത്തിൽപ്പലേടത്തിലും,
ആ രാഗം ചിതരീടുമക്ഷരഗണം
വിസ്മയമാകാക്കിലും,
സാരാത്മഗ്രഹണത്തിനാസ്സരസനു-
ണ്ടായിലൊരായാസവും.

33

തന്റെ മുഗ്ദ്ധാവസ്ഥ നീങ്ങിയിട്ട് ഏറെ നാൾ കഴിയുന്നതി
നും മുഖെ പ്രിയവിയോഗം അനുഭവിപ്പാൻ ഇടവന്ന നായിക
തന്നെത്താൻ ആവലാതിപ്പെടുന്നു:—

പ്രേയാനോടുരിയാടുകിലു; പുണരൻ
നീട്ടുന്ന കൈ തടു;-മെ-

32 കഷായം = രക്തവണ്ണം; ചവപ്പുരസമുള്ളത് എന്നും. പ
വിഴത്തിന്റെയും രസം ചവപ്പാണ്.

നായാലും മുഖമൊന്നയത്തുകയുമി-
 ല്ലീ; മട്ടു ലജ്ജാവശാൽ,
 പോയാൽപ്പിന്നെ വരാത്ത നാളുകളെയ-
 ന്നൊട്ടല്ല പാഴാക്കി ഞാ-
 നീ; യാദൃച്ഛികവിപ്രയോഗഭജയാ-
 ദൃശ്വേഷിതത്തിൻ ഫലം!

34

പ്രിയതമാസമാഗമത്താൽ ഫഷിതചിത്തവൃത്തിയായ നാ-
 യകൾക്കു വിചാരം:—

സുതാരണ്യം ചേരൂ പ്രണയവതിയാം
 പ്രേംസ്ഥമടവർ;
 വിതാനസ്രഗേപല്ലനവപരിമളം
 കേളിസദനം;
 കൃതാനംഗോന്മേഷം മധുരമധു; കൂ-
 റുള്ള സഖിമാ-
 റി;—താനോമൽസപ്തം ജഗതി; വെറുതേ
 ചൊൽവതിതരം!

35

ഉൽക്കണ്ഠാതിരേകം നിമിത്തം കാമുകാനാഗമനത്തെ ശ-
 ക്കിച്ചു സന്തപിപ്പുന്ന നായികയെ സഖി സമാധാനപ്പെടു-
 ത്തുന്നു:—

നന്നായ് മാഞ്ഞീല സന്ധ്യാഭചി; നവശശിയും
 പോയ്മാഞ്ഞീല;-തിൻമു-
 വിന്നാനാനിഷ്ടശങ്കയ്ക്കുനവദമടിവെ-
 ട്ടാകലം കൊൾകൊലാ നീ;
 ഒന്നാലോചിച്ഛു: ബാലേ, തവ തരുണിയൊ-
 ന്നാസപദിപ്പാൻ തരം കൈ-
 വന്നാലും തട്ടുവാ,നത്രയുമരസികനാ-
 ണെങ്കിലെന്തിന്നവൻ തേ? 36

കവിവാക്യം, സ്പഷ്ടം:—

ഭൂരോൽക്കണ്ഠിതനാം പ്രിയൻ മണിയറ-
 യ്ക്കുള്ളിൽക്കടന്നപ്പൊഴെ-
 ള്ളോ,രോ ഘേതു പറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു സഖിമാ-
 റെല്ലാം പുറത്തെല്ലു പോയ്;
 ഹാ! രോധിച്ചിതു ലജ്ജയെന്നൊരുവൾ താൻ
 മാറാതെ നിന്നാ,യവ-
 ന്നാരോമൽത്തനുഗംത്രീതൻ തനു പുണ-
 ന്നുണ്ടാം സുഖത്തെച്ചിരം. 37

ചിരസമാഗതനായ പ്രിയതമനുമായി രമിച്ചിട്ടു തൃപ്തി വ
 രാഞ്ഞ നായിക, തന്റെ അന്തരംഗസഖിയോടു പറയുന്നു:—

വന്നിട്ടെന്നു പുകു സന്ധ്യ കഴിയു-
 ന്ബോഴെഴുത്തുമദേഹ;-മെ-
 ന്തെന്നില്ലാതഥ സല്ലപിച്ചു സമയം
 പോക്കില നൽത്തോഴിമാർ;
 എന്തിട്ടു ഫലമെന്തു? രാവിതുവരെ-
 ജ്ഞോരോ യുഗം പോലെയായ്
 നിന്നിട്ടി,നലെയൊതു കാൽനിമിഷമായ്-
 ത്തീൻന്നെ വഞ്ചിച്ചുതേ.

88

ധൃത്തനായ നായകൻ അന്നനയിപ്പിള്ളുവാൻ ഒരുവെടാ
 ജ്ഞയാൽ, മാനവതിയായ നായികയ്ക്കു നേരിട്ട ഭരവസ്ഥയെ
 കവി പറയുന്നു:—

വൻകള്ളത്തോഴിലൊന്നുറച്ചു കിതവൻ
 പ്രേയാനദാസീനനായ്;
 മകപ്പുണ്ണിഹ കഷ്ടമെങ്ങിനെ കലാ-
 ശിപ്പിത്തുമിച്ഛാപ്രതം?
 കൊങ്കപ്പട്ടു വെറും നിലത്തഥ വിരി-
 ച്ചാട്ടിടയിൽപ്പോലതിൽ-
 ത്തകക്കയ്യ തലയ്ക്കു വെച്ചു, 'ശതകം
 ചൊല്ലി'ങ്ങയിച്ചാളവൾ.

89

തന്റെ ചിരഃസ്മരണത്തിന്നു വിഷയമായ യുവതിയുടെ ശ്രമത്തിൽ സംഗതിവശാൽ ഒരു ദിവസം അതിഥിയായി താമസിച്ച കാര്യകൻ സ്വപ്നഭവത്തെ തോഴനോടു പറയുന്നു:—

‘എല്ലാവേദമുറക്കമാണവിടെ;—യ—
ങ്ങെന്നാണു വായിപ്പതെ?’
നല്ലാസിന്ധിതവാങ് മധുളി വിതറി—
കൊണ്ടു, ചുനേരത്തു, വധു
നല്ലാ നിജ്ജനമേടമേൽക്കയറിവ—
ന്നെന്തുന്നിൽ നിന്നാൾ ചിരം;
വല്ലായ്ക്കൊരു ഗൌരവച്യതിഭയം
ബാധിച്ചിതെന്നെത്തദാ!

40

കാലിന്ദിസാരികയുടെ യാത്രയെ കവി വർണ്ണിക്കുന്നു:—

നേരിട്ടിപ്പാതിരാവിൽ പ്രിയനുടെയരിക—
ത്തെയ്ക്കു താനേ ഗമിക്കും
നാരിത്തയ്യിന്നു ഞെട്ടുന്നിടി മുരജരവം;
മിന്നൽ പൊന്നിൻപ്രദീപം;
ഭൂരിലുപാന്തം മിഴിയ്ക്കുജനം;—മഹാഹ! മഴ..
ച്ചാറലോ പുഷ്പവർഷം;
പാരികൽദൂഃഖസൗഖ്യോദികളുവരവർത്തൻ.
തോന്നലാൽ മാത്രമത്രേ.

41

വീണവായന മതിയാക്കട്ടെയോ എന്നു ചോദിക്കുന്ന പ്രിയതമയോടു സരസനായ നായകന്റെ മറുപടി:—

വീണക്കമ്പികൾ മീട്ടി നിൻ കരവിരൽ-
കൈല്യാമിരട്ടിയ്ക്കുമി-

ശ്ലോണതപം ഖത! കണ്ടു, 'ഗാനമുടനേ
നിന്തേണ'മെന്നക്ഷിയും,

'വേണം തെല്ലിട കൂടി'യെന്നു ദൂരകൊ-
ണ്ടൻകണ്ണവും തങ്ങളിൽ,

പ്രാണപ്രേയസി, തക്ഷമാണി;-വിടെ ഞാൻ
മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കുഷമൻ! 42

ഒരു യുവാവിനോട്, ആയാളിൽ അഭിനിവിഷ്ടയായ നായികയുടെ മനസ്സംഗാതിശയത്തെ ഭൃതി പറയുന്നു:—

താൻ താൻ തീർത്ത ഭവൽപ്രതിച്ഛവേടം
പാത്തേകയാൽ വാഴ്വേ,

കാന്താകാര! ചൊടുന്നനെ സ്വപ്നികടേ
കാണായ മാതാവൊടായ്,

സ്വപ്നാകമ്പമമർത്തി, 'തിൻപണി കഴി-
ഞ്ഞിട്ടില്ല: കൈ രണ്ടിലും

മാന്താരമ്പു, കരിമ്പുവില്ലിവയിനി-
ച്ചേക്കേണ'മെന്നൊളവൾ. 43

സവികളാൽ മാനവതിയാക്കിയെടുത്ത പ്രഗത്ഭനായി
കയ്യുടെ അവസ്ഥവിശേഷത്തെക്കണ്ടിട്ട് ഇതീകർത്തവ്യതാമൂഢ
നായ നായകൻ വിചാരിക്കുന്നു:—

ശരദൃഡുപനെക്കാളും സൌമ്യം മന-

സപിനിതൻമുഖം;

വരമുഖചരിയ്ക്കുന്നതൻദോസനെ-

ല്ലലപാടിവര;

ചരണവതനംകൊണ്ടും പരദാ പ്രസാ-

ദനമിങ്ങു; ഹാ!

വരസവികൾതൻനേരംപോക്കെന്തവ-

സ്ഥയിലാക്കിമാം!!

44

പ്രിയതമയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു കാമലേഖനത്തോടുകൂടി അ
യയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തോഴർ തിരിച്ചെത്തി കാമുകനോടു പറ
യുന്നു:—

നിൻതനപീമണിതൻ നിരൂഡപുളക-

ശ്രീയാം കപോലത്തിലും

ചെന്തണ്ടാരിതൾ തോറ വായ്ക്കലരിലും,

വാർകൊങ്കമൊട്ടിക്കലും,

ചന്തത്തോടതു, സൌമ്യ, ചേൻ പെരമാ-

റീടുന്നതായ്കണ്ടു ഞാൻ;

ഘന്ത! സ്വാത്മവിദഗ്ദ്ധനാമൊരു വിടൻ

തന്നേ ഭവല്ലേഖനം!

45

സംഗതിവശാൽ ഒരു അപരിഷ്കൃതദേശത്തു പോയി തമ
സിക്കുന്ന പ്രിയനെ ലഭിക്കുന്നതിൽ, ബന്ധുജനപ്രതികൂല്യം നി
മീത്തം നിരാശപ്രായയായിത്തീർന്ന ഒരു യുവതി, തന്റെ ഇഷ്ട
സഖിയോടു പറയുന്നു:—

പാദാകെ പ്രതികൂലമെൻനിനവിനെ-

ന്നാകട്ടെ!—യദ്രേഹമായ്-

ചേരാനില്ലി,നിയൊന്നു കാണവതിനും

പാഴായ്കൊതിപ്പീല ഞാൻ;

ഈ രോഗം, 'മയിലാഞ്ചി' തേച്ചൊരു കര-

ത്തിന്റേതു പോലല്ലയെ-

ന്നാ, രാജ്യത്തെയലങ്കരിയ്ക്കുമവിടു-

ന്നേതാണ്ടറിഞ്ഞാൽ മതി!

41

കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ കൂട്ടുകെട്ടുള്ളവരും പല ഭർത്താക്കൾ
ക്കു ശേഷം, ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ദമ്പതികളായിത്തീർന്നവരുമാ
യ യുവാക്കളിൽ, വരൻ വധുവിനോടു, ലീലാഗൃഹത്തിൽ വെ
ച്ചു പറയുന്നു:—

ശട്ടം വെച്ചു ശിശുക്കളിച്ഛിടയിലെ,ൻ-

മുൾംവിലെന്തോ മുഷി-

4 *

ഞ്ഞിട്ടത്തുമണൽ വാരിയിട്ട, ഹഹ! നിൻ
 പ്രേമാധിപത്യത്തിൽ മേ
 ചട്ടറുള്ള 'രിയിട്ട വാഴ്' ശരിയായ്-
 ക്ഷപിച്ചൊരിക്കൊഞ്ചന-
 ക്ഷട്ടക്കയ്യകൾ, കംബുകണ്ണി, ചിരമെൻ-
 കണ്ണത്തിലപ്പിള്ള നീ!

47

ഒരു വിദേശയായ വേശ്യാംഗന, യാത്രോദ്യുക്തനായ കര
 മുകപ്രഭുവിനോടു, വിരഹതാപം നടിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നു:—

സ്റ്റാരപ്രേമാർമംകം തവ ഹൃദി സുചിരം
 വാഴ്യാൽഭന്യമാമി-
 ത്താരം ഹാരപ്രകാണ്ടം മമ ശിശിരവിധി-
 ള്ളിങ്ങു ചെയ്യാതെ പോയാൽ
 ചാരം താനാക്കിയേയ്ക്കാമുടനീവളെ, വിഭോ,
 ഹഹ! ഭവാനുൻ തന്ന പുത്തൻ-
 വൈരക്കന്മോതിരം കണ്ടുപദമയരം
 തപദിയോഗാഭിതാപം!

48

ഈശ്വരകോപത്താൽ നായകനെ പ്രത്യച്ഛാനം ചെയ്യ
 തിനാൽ പശ്ചാത്താപപ്പെടുന്ന നായികയുടെ സഖി, ആയാ
 ളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവാനായി താൻ ചെയ്യ ശ്രമം മുക്കുലം
 നിഷ്കലമായിക്കണ്ടിട്ടു, തന്നെത്താൻ വിഷാദിപ്പിക്കുന്നു:—

തോരനൊന്നല്ല, ഹഹ! സഖിതൻ
 കണ്ണനീരു;—പുമണ്ണിൽ-
 ചേരും വിത്തായ് മമ കരണവാ-
 ക്കൊക്കെയൊക്കെക്കൾകൽ;
 കാരുണ്യത്തിൻകലവറ വെറും-
 ശൂന്യമായ്തീർന്ന നാളോ,
 പാരുഷ്യമെന്നവനിഹ പുമാ-
 ന്മാരെ നിർമ്മിച്ചുവിട്ടു!

49

കാമുകൻ പ്രണയിനിയ്ക്കു ഭൃതീമുഖേന അയച്ച സന്ദേശ
 ത്തിലെ ഒരഭിജ്ഞാനവാക്യം:—

തന്മേലക്ഷഴൽ ചിക്ഷമാളിയൊടീട-
 ണ്ണന്തോ ചൊടിച്ചു,ന്ന നീ-
 യെന്മേലെയ്ക്കുടവോടെറിഞ്ഞ പനിനീർ-
 പ്പുവിന്നുമുണ്ടൻവശം;
 നിന്മേനിയ്ക്കുതിർന്നതാമതധുനാ
 വാടിക്കുറിഞ്ഞാലു, മി-
 ണ്ടുന്മേഷപ്രഭ, മുല്ലസിദ്ധുചെടിമേ-
 ലുള്ളൊന്നിനെക്കാളുമേ!

50

നല്ല നിലാവുള്ള രാത്രിയിൽ സങ്കേതസ്ഥലത്തെല്ലു പോകാൻ തുടങ്ങുന്ന അപ്രഗൽഭനായികയെ സഖി ചെയ്യുപ്പെടുത്തുന്നു:—

ഫാലാനേ, സഖി, ചന്ദനക്കുരികളും,
പോർകൊങ്ക വെള്ളിക്കുടം
പോലാകും പടി വെള്ളരൗക്കിയു, മതി-
ന്മേലപ്പുമാരങ്ങളും,
ചേലായ്ചേർത്തുകഴിഞ്ഞു; വേണ്ടഭയ,മി-
പ്പമ്പട്ടുത്തു,ജ്ജപല-
ശ്രീ ലാത്തുന്ന നിലാവിൽ മരൊരനിലാ-
വായങ്ങു പൊയ്ക്കൊടുക നീ! 51

കാമപീഡിതയായ ഒരു നവോദ്ധയുടെ അന്തരംഗ പ്രാർത്ഥന:—

‘സ്താനാലങ്കരണാദി, ഞങ്ങളെ വിളി-
യ്ക്കാതിത്ര കാലത്തു താൻ
താനായ്ചെയ്തയുകത’മെന്നപഹസി-
ച്ചാരെന്നെയിന്നാളിമാർ;
സുനാസ്രാഭനെയിന്നലെത്തൊടുകയേ
ചെയ്തീല നിന്നാജ്ഞയാൽ;
ഞാനാളല്ലതിനിന്നു; നീയൊരഴിവുൾ-
കൊള്ളേണമെൻനാണമേ! 52

ഇതുകേൾവേ പൂണ്ട നായികയെ നായകൻ സവിന
യം പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു:—

ഭാവം ഹന്ത! വകൻ, ചില്ലിയിണയാം
വില്ലാവതോളം വള-

മേവം തീക്കുകടാക്ഷമാം കണ തൊടു-
ത്തീടുന്നതെന്തിന്നു നീ?

ലാവണ്യായുധമൊന്നിനാൽ, സ്പുവദനേ!
പാരൊക്കെ വെന്നിട്ടി,നി-

ക്കാൽ വന്ദിപ്പൊരു ദാസനൊടു കയറി-
പ്പോരിന്നു ഭാവിയ്ക്കയോ?

53

ഉദ്യാനത്തിൽ പൂമാല കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സുന്ദ
രിയെക്കണ്ടിട്ടു മനസ്സംഗം ജനിച്ചു കാമുകന്റെ വിചാരം:—

ചെങ്കയ്ത്താർവിരലിൻ മിനുപ്പുനുഭവി-
ച്ചുകൊണ്ടി, ടയ്ക്കോമന-

കൊങ്കപ്പന്തൊടുമൊന്നുരുമ്മി വിലസു-
നീലസ്യമാം നൂലിനാൽ

തങ്കപ്പെൺകൊടി കെട്ടിടുന്നു തറയിൽ-
ച്ചന്ദ്രംപടിഞ്ഞിങ്ങിരു-

ന്ന, കത്തിൽച്ചിതരിക്കിടക്കുമലരിൻ-
ചാത്തോ, മമ സ്വപാത്തമോ!

54

സഖിമാരാൽ ഈശ്വരാകോപത്തെ അപലംബിപ്പിക്കപ്പെട്ട നായികയ്ക്കു ഭന്തുസമാഗമത്തിൽ ഉണ്ടായ അവസ്ഥാവിശേഷത്തെ കവി വർണ്ണിക്കുന്നു:—

ആക്ഷിപ്തൻ പ്രിയനഭ്യുപായവിധിയ-

ങ്ങോക്ടമ്പൊഴെഴുത്തും, ചകോ-
രാക്ഷിതീ,ഷ്ട്ര വഹിച്ചിരുന്ന വദനം
താനേ മുദുസ്മേരമായ്;

വീക്ഷിതൈപ്പരികം വളയ്ക്കുകിലു,മ-

ത്യൽക്കണ്ണുമായ് ലോചനം:
സൃഷ്ടിച്ചീടിലുമെത്രകണ്ടു നിലനി-

ന്നീടും പുറംപുച്ഛകൾ?

55

പ്രിയാവിരഹിതനായി ദുരഭിക്ഷിൽ താമസിയ്ക്കുന്ന കുമാരൻ്റെ നിവൃത്തത്തോടുകൂടിയ വിചാരം:—

ആ രാജാർവരാംഗിയെങ്ങെ?—വിടെയോ
നിസ്സാരജന്മാവിവൻ?

ശ്രീ രാജിപ്പൊരു തങ്കന്ത്രലിനു വെറും-
മഞ്ചാടി യോജിയ്ക്കുമോ?

ചേരാച്ചേച്ചു വരുത്തിയെന്നാരയശ-
സ്സേല്പായുതിന്നായുരാ-

മാരാൽ ഞങ്ങളെ വേർപിരിച്ചതു വിധാ-
താവെന്നു താനെന്നതം!

56

കവിവക്യം:—

ഫാലേ വേപ്പുകൾ വറിയില്ല മുഴുവൻ;
 വാർകൂന്തൽ കെട്ടിക്കഴി-
 ണ്ണീലേ;-ററം മുലമൊടുലച്ച നെടുവീ-
 പ്പുറീല; യെന്നാകിലും,
 ചാലേ തൽക്ഷണശോഭയാൽ തരളനാം
 കാന്തന്റെ നൽച്ചുംബന-
 ണ്ണാലേ പേലവഗാത്രീയാൾക്ക—പരമെ-
 ണ്തോതം,മതാന്തൻ സൂരൻ!

57

ഉദ്യാനത്തിൽ സഖിമാരോടുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനിട
 യിൽ, തലേനാൾ തനിക്കു സങ്കേതസ്ഥലമായിരുന്ന വള്ളിക്കെ
 ട്റ്റിനടുക്കൽ ചെന്നെത്തിയ നായികയുടെ ആകാശഗോപന
 ശ്രമത്തെ കവി പറയുന്നു:—

നല്ലാരാമതലേ, ചതഞ്ഞ തളിരും
 പുഷ്പങ്ങളും കീഴ്നില-
 ണ്ണെല്ലാം ചിന്നി, മണം പെറുന്നൊരു നിക-
 ണ്ണത്തിനടുത്തേത്തവേ,
 ഉല്ലാസാഞ്ചിതഗണ്ഡസീമി പുളകം
 പൂണ്ടൊരു പൂന്തെന്നൊളി-
 ച്ചൊല്ലാളെ, 'ത്ര തണുത്ത കുററിവിടെ' യെ-
 ന്നാളാളിമാരോടടൻ.

58

എന്തായാലും ഈ ക്യാംകോപം വിട്ടു പ്രസാദിജ്ഞാതരായ നായകിയെ, നായകപ്രേക്ഷിതയായ സഖി അനുശാസിക്കുന്നു:—

തീരത്താനപദോഷനെങ്കിലു, മിവൻ

കയ്യേറ്റു തെറ്റൊക്കെയും;

പോരെങ്കിൽപ്പതി കാക്കൽ വീണ്ടു; തെളിവി-

ല്ലല്ലോ നിനക്കിപ്പൊഴും;

ആരെന്നാലുമിണക്കമാന്റിരുവരെ-

കണ്ടാൽപ്പൊരാത്തേപ്പണി-

കാരെത്തന്നെ കൃതാത്മരാക്ഷവതിനോ,

മുശ്ശേ, തുടങ്ങുന്നു നീ?

59

തന്റെ അനുരാഗഭാജനമായ കന്യകയെ തനിക്കു കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമെന്നറിഞ്ഞിട്ടു നിർവീണ്ണനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുവാവ് അവൾക്കയച്ച കത്തിലെ ചില വരികൾ:—

പ്രാണാ—മാപ്പുരുളേണമെന്നവിനയ-

ത്തിന്നി! യുവൻ കഷ്ടമാ-

രാണോ ശ്രേഷ്ഠചസ്സിനാൽ ഭവതിയെ-

സ്സംബോധനംചെയ്യുവാൻ?

ചേണാനോരു പരീക്ഷയിൽ,പ്പറയുവാൻ

ഞാനും ജയം നേടി പോ-

ലേ;-ണാക്കീമണി, വാസ്തുവത്തിലി,വനി-

ജ്ജന്മത്തിലുണ്ടോ ജയം?

60

നായകാഗമനം കണ്ടിട്ടു നായികയ്ക്കുണ്ടായ ഹർഷവികാരങ്ങളെ കവി വർണ്ണിക്കുന്നു:—

തന്നാഥാഗമനം പ്രഹർഷമൊടു ക-
ണ്ടി, ഷോഭാകതികാമാൽ കണ-
ക്ക, നാളികമുഖിയ്ക്കു കണ്ണനികടം
പ്രാപിച്ചു നേത്രോൽപലം;
നന്നായ്കാണെതിനോ നിവൻ നിലവായ്
രോമങ്ങളു;—ങ്ങൊട്ടു താൻ
ചെന്നാലോ ദൂത, മെന്നപോലൊരു പുള-
പ്പാർന്നു മുലപ്പെറുക്കും. 61

സങ്കേതസ്ഥലത്തെത്തിയ അഭിസാരികയ്ക്കു, അവിടെ കാമുകനെ കാണാത്തയാൽ ഉണ്ടായ ചിന്താവൈവിധ്യത്തെ കവി വിവരിക്കുന്നു:—

ഹാ! ഹാ! ശൂന്യം നികുണ്ടോദരം;—മവിടെയണ-
ണരീലയോ കത്തു? മിത്ര-
ദ്രോഹാനുഷ്ഠാനമെങ്ങെ?—ങ്ങനഘചരിതരാ?—
ദൂതി വിശ്വാസപാത്രം!
സ്നേഹാന്തം കാന്തനേരോ?—ഹത മശുഭ!—മല-
യ്ക്കുന്നു നീർവരം?ലെന്നീ-

യുദ്ധോപോഘോഷം പുണ്ടാക്കമനി പുതുതമ-
സ്സോന്നിലാപ്പെട്ട രാവൽ.

62

ചിരാനുരക്തനാരായ വധുവരന്മാർക്കു പ്രഥമസമാഗമത്തി
ലുണ്ടായ ശോഭിശേഷത്തെ കവി പഠയുന്നു:—

ചേലാം ചേച്ചു പെടുത്ത ബാസവർ വിരി-
ഞ്ഞ,ല്ലികലാ വിണ്ടലം
പോലാം മച്ചിൽ വധുവരോത്തമർ തനി-
ച്ചായപ്പെഴൊഴുക്കും, തുലോം
ലോലാത്മാക്കളവർക്കു, ഹന്ത! പലനാൾ
ചിന്തിച്ചുറപ്പിച്ചതാം
ലീലാശൈലികളൊക്കെ വിസ്മൃതിയിലായ്
ദൃഷ്ടാലശേഷത്തിനാൽ!

63

ഖണ്ഡിതയായ മുശുനായികയെ നായകൻ കൌശല
ത്തിൽ അനുനയിപ്പിക്കുന്നു:—

ഉൾപ്പോരല്ലമിതീ:- നിതംബഭരവ്യം
വാർപുഷ്പാഴൽക്കെട്ടുമു-
ള്ളപ്പോൾ നിന്റെ പുറംതിരിഞ്ഞ ശയനം-
കൊണ്ടെന്തുവാൻ തോൽവി മേ?
ചെപ്പോടേറ കചം കുലുക്കിയെഴുന്നേ-
ററിട്ടെന്തൊരുള്ളിൽ നി-

നിപ്പോക്കാൽ മമ നെഞ്ചിൽനിന്നകലുവാ-
നാളാകുമോ, ചണ്ഡി, നീ? 64

ഖണ്ഡങ്ങളുടെ ആലോചന എന്തുകൊണ്ടോ മറ്റൊരു വ
ഴിയിലായാൽ, ശ്രേഷ്ഠനായ തന്റെ കാമുകനോടു ചേരുന്നതിനു
നിവൃത്തി കാണാഞ്ഞിട്ട്, അത്യർത്ഥങ്ങളിൽതന്നെ നായിക ലോ
കത്തെ വെറുക്കുന്നു:—

അന്തസ്സുള്ള കലീനനാ,ത്തവിഭവൻ,
വിദ്യാവിവേകാധ്യന,-
ത്വന്തം സുന്ദരനൊ,ന്നുകൊണ്ടു മിടിവി-
ല്ലപ്പുരുഷനെ;-കിലും,
എന്തയ്യോ! പറയേണ്ടു? മൽപ്രണയമ-
സ്ഥാനത്തിലായ്ത്തീൻ പോൽ!
സ്വന്തം സ്വാർത്ഥപരതപമിത്തിരി കുറ-
യ്ക്കുമോ, ജഗത്തേ, ഭവാനു! 65

സങ്കേതസ്ഥലത്തു കാമുകൻ വന്നുചേരാൻകയാൽ അക്ഷമ
യായി വൈവശ്യപ്പെടുന്ന അഭിസാരികയെ സഖി ആശ്വസി
പ്പിക്കുന്നു:—

ഒരു നിമിഷവും വൈകിട്ടില്ലാ വരും
സമയം; വൃഥാ

64. ചണ്ഡി=കോവശാലിനി.

പുരുഷജയോടെന്തിപ്പുമെത്തപ്പാ-
 ത്തുരുളുനു നീ?
 കരുതലൊടുമിന്നൊന്നാലാക്ഷ്മി-
 ത്തവ വേഷമാ-
 വിരുതനു രുചിയില്ലെന്നാമോ, വിലാ-
 സിനി, നിന്മതം?

66

ദ്രാഘാത്രോദ്യുക്തനായ നായകനും വിരഹഭീതയായ നാ-
 യികയും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണം:—

‘എന്നാൽ പോയിവരട്ടെ’-‘യെന്നിഹ തിരി-
 ചെത്തീടു?’-‘മേഴെട്ടു നാൾ
 ചെന്നാൽ’-‘ഭദ്രമനേകമാണ്ടു നിലനി-
 ല്ലുട്ടേ ഭവദ്വ്യഘനം!’
 ‘നന്നാശീവ്ചനം, പ്രിയേ!’-‘ദയിത, ഞാ-
 നാശിച്ചതൊക്കാത്തതാ-
 ണെന്നാലെ, നവിദൂരഭാവിജനിയിൽ-
 ബുത്താവെനിയ്ക്കാരുവാൻ?’

67

67. ഏഴെട്ടുദിവസത്തെ ഭർതുവിരഹം തനിക്കു സഹ്യമല്ല; താൻ അതിനിടയിൽ മരിച്ചുപോകും എന്നാണ് നായിക സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

പ്രണയിനിയെ ലഭിക്കുന്നതിൽ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിപ്ലവങ്ങളാൽ മുക്കാലും നിരാശനായിത്തീർന്ന കർമ്മൻ, അവളുടെ അനുരാഗസൂചനകളെ ഭ്രാന്തു തന്നെത്താൻ സങ്കടപ്പെടുന്നു:—

ഘാ! ലേശം കരുതീലിത;-ങ്ങയെ, മുദാ
മൃത്താനുരാഗത്തിനെ-
പ്പോലേ, ഭാമിനി, ഭാഗ്യരേഖ തെളിയാ-
ത്തിക്കയ്യിലപ്പിഴ്ന്നയാൽ
ചേലേറുന്നവൾതന്റെ തൂണൽവിരുതിൻ
ദൃഷ്ടാന്തമായുള്ളൊരൻ
കൈലേസ്സേ, തവ ജോലി തപ്തമിഴിനി-
രൊപ്പുന്നതായ്തീർന്നതേ!

68

കൂരിരുട്ടുള്ള രാത്രിയിൽ അഭിസരണോദ്യതയായ നായികയെ യഥോചിതവേഷഭൂഷിതയാക്കി, സഖി സസന്ദോഷം യാത്രയാക്കുന്നു:—

കാമൽത്തോഴി, പുറപ്പെടാം സുഖമിനി;-
ലപാന്താഭിസാരാർദ്ധി
ശ്രീമന്മേചകവേഷമാൻ തവ പു-
മെയ്യത്ര സമ്മോഹനം!
ഘാ! മറെറുതരചെയ്യു?മാസ്സഭഗനെ-
പ്പൽകാന,ളിശ്യാമനാം

കാമൻ കാമിനിയായ്ച്ചമഞ്ഞരു കണ്-

കരോ വിളങ്ങുന്നു നീ!

69

ഈശ്വരാവിവശയായ പ്രിയതമയെ യഥോചിതം അന്നു
യിപ്പിഴ്ന്നുൻ ശ്രമിഴ്ന്നതെ ഒരു രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ നായകൻ,
അന്നു താൻ അനുഭവിച്ച സങ്കടത്തെ, സഖാവിനോടു പഠ
യ്ക്കുന്നു:—

മാനംകൊണ്ടു മുഖം തിരിയ്ക്കില്ല,മിട-

യ്ക്കോട്ടേറെ വീഞ്ഞ,കലാ-

മാനമുണ്ടെന്നോളിനോട്ടമിട്ടു,വളടു-

കുൽത്താൻ കിടന്നീടവേ,

‘മൗനം മുന്പിവൾ കൈവിടട്ടെ! മടിയെ-

ന്തെ?’-നീക്കൊടുംവാശിയായ്

ണാനന്നല്ലിൽ നടന്നിനേനൊരു തരം

തീവ്രാസിധാരാവ്രതം!

70

കവിവാക്യം:—

നോലേ നാഴികയുള്ളു രാത്രി പുലരാൻ:

പൂങ്കോഴിതൻ കൂകൽ കേ-

70. മാനം = ഈശ്വരകോപം (പ്രണയകലഹം അസിയാ
രാവ്രതം) ‘മഹാഭാരത’ത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ട്രിലേ കണ്ണുകരോര? മെന്നിടർ വെടും
 പ്രേയാൻറയാഭാഷണം,
 പാലേലുംമൊഴിയാളിൽ വാട്ടമൊടൊ-
 ങ്ങുന്നാ സ്മരസപാമിയെ-
 ഞാലേ പള്ളിയുണത്തുവാൻതകിടും
 വൈതാളികോൽഗീതമായ്!

71

ഒരു തവണ സമാഗമസൗഖ്യം അനുഭവിച്ചു പിരിഞ്ഞ
 കാമുകൻ ദൂരവാസഭൂമിയിൽനിന്നായിട്ടു, പ്രിയതമയ്ക്കു യച്ച സന്ദേശ
 ത്തിലെ ഒരു ഭാഗം:—

സോമൻ, ഭൂവിഷമുപകലൻ കവിടി-
 ക്കിണ്ണം; സുവണ്ണാനനേ!
 ഘോരമന്തപ്പനിനീർസ്പൃമം, ശുഭതനോ!
 ശുദ്ധംചിരട്ടകനൽ;
 കാമൽക്കോമകുണ്ഠി! കോകിലരതം
 ക്രോഷ്ടാവിടുനോരിതാ-
 നീ;-മട്ടായ് മമ തോന്നലൊക്കെ, യൊരനാ-
 ളുണ്ടായ നിൻചേച്ചുയാൽ.

72

ഒരു സവത്തിലെ ജനസംഘത്തിൽ വെച്ചു കാമുകന്റെ സ
 മൃഖദർശനത്തിൽ തനിയ്ക്കുണ്ടായ വികാരങ്ങളെ മറയ്ക്കാൻ ശ്രമി
 യ്ക്കുന്ന നായികയോടു മമ്ജനയായ സഖിയുടെ സാവധാ
 സോക്തി:—

നല്ലാരിനെന്നി, തൻകരത്തളിരിലെ-

പ്പുച്ചെണ്ടുമേലുള്ള പൂ-
 വെല്ലാം ചീന്തിയിടുന്ന പാഴ്തൊഴിലിനായ്-
 ക്കമ്പിട്ടു നിൽക്കേണ്ട നീ;
 മുല്ലാസ്രുണിതിനാൽ ശരക്ഷതി വരോ!
 പൊങ്ങിത്തുകൊന്നീ മുഖം;
 തെല്ലാരാലനിമേഷമായ് വിലസുമാ
 നേത്രത്തെ വഞ്ചിത്തൊലാം!

73

തങ്ങൾ ഇതുകൂറുകേവം വിടിപ്പിച്ചു നായികയെ വിഭ
 ശ്യാനായ നായകൻ ക്ഷണേന അനുനയിപ്പിച്ചു സംഗതി, സ
 ഖിമാരിൽ ഭദ്രവർ മരൊരാരുവച്ചോടു പറയുന്നു:—

'താനല്ലം ശംനൈങ്കിലാട്ടെ! വിനമി-
 ത്തൊണ്ണെ,ൻശിരസ്സേ! പെരു-
 ത്താനന്ദം തരുമീത്തുടുത്ത പനിനീർ-
 പ്പുച്ചിന്റെ ദിവ്യഭയെ
 പാനംചെയ്തു രസിച്ചിടട്ടെ ചെറുതെൻ-
 കണ്ണെ!-നവൻ ചൊൽകവേ,
 മാനത്തിന്നുദകം കഴിച്ചു മറിമാൻ-
 നേർകണ്ണി കണ്ണീരിനാൽ!

74

ഭരവങ്കൽ ഭൃശമായ അനുരാഗം നിമിത്തം മറ്റു വരന്മാരെ നിഷേധിക്കുകയാൽ ഗുരുജനങ്ങളുടെ അപ്രീതിക്കു പാത്രീ ഭവിച്ച ഒരു മനസിനിയുടെ മനോരാജ്യം:—

പരവതി ഞാ,നഹോ! ഗുരുവരക്വശംവദിയായ്!
സ്ഥിരനിലയാൽക്കിടച്ചു മമ ചാപലദൃശ്യമയ്യം!
പരമിതു നിന്റെ പല്ലവസുമോൽഗുമാവുകിലെ-
ത്തരമിനി മേൽ വരുന്നഫല, മെന്നനുരാഗലതേ? 75

നായകനു സങ്കേതസ്ഥലത്തുവെച്ചു പ്രണയിനീസമാഗമം ലഭിച്ച സന്തോഷവർത്തമാനം, നമ്സചിവൻ, ആയാളുടെ സുഹൃത്തിനെ ധരിപ്പിക്കുന്നു:—

സപാന്താകർഷകമഞ്ജുളലുപനി ചെറും-
മാറാം പദന്യാസ, മ-
ക്ലാന്താലംകൃതിഭംഗി, ഭാവരസവാ-
ജ്ജിത്യാദിയൊത്തങ്ങിനെ
താൻ താനാഗതയാം വിലാസിനി തദാ,
തങ്കൽ പ്രിയം തങ്കമാ-
ക്ലാന്താത്മാവിനെ മേത്തരം കവിത പോ-
ലേറാം രമിപ്പിച്ചുതേ. 76

75. പരവതി=പരാധീന (അസപതത്ര.)

ലീലാഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ച നായകൻ വാസകസജ്ജി-
കയായ പ്രിയതമയുടെ കിടപ്പു കണ്ടിട്ടു, സകൗതുകം വണ്ണി-
യ്ക്കുന്നു:—

കാലേതാനം മടക്കി,ത്തുട തുടയുടെ മേൽ-
ച്ചേർത്ത, തിന്ന,ബ്ബമാല്യം
പോലേ വാരിയ്ക്കുമേൽ നീട്ടിയ രുചിരവല-
ങ്കയുലങ്കാരമാക്കി,
മേലേ വൻപോർമുലപ്പൊന്നണി ചിതറുമിടം-
കൈ കവിൾത്തട്ടിനേകി-
ച്ചേലേറും കണ്ണടച്ചെ,ൻശശികലിക,യിതാ,
വെൺനഭസ്സിൽക്കൂയിപ്പൂ! 77

വിരഹപീഡിതയായ നായികയുടെ കാമലേഖനം കാമുക-
നെത്തിച്ചുകൊടുത്ത ഭൃതി, ആയാളുടെ താൽക്കാലികാവസ്ഥ-
യെ തന്റെ ചങ്ങാതിയോടു പറയുന്നു:—

ആളപ്പിന്നൊരു നാലു വാക്കുമെഴുതാ-
നാ മുശുയാളെ; കിലും
കേള,കുത്തിലെയങ്കുരങ്ങുനരരാ-
ഗാദൈപതസൂത്രങ്ങൾ താൻ!
നീളം പൂണ്ട വിചിന്തനത്തിൽ മുഴുകി-
സ്സാക്ഷാൽ 'മഹാഭാരത'-

ത്തോളം പോന്നൊരു ഭാഷ്യമായതി,നിതാ!

തീർന്നു തൽക്കാമുകൻ.

78

സഖീജനോപദേശപ്രകാരം ഈഷ്ടാകോപത്തെ അവലം
ബിച്ച അധീരയായ നായികയ്ക്കു വല്ലഭസമാഗമമാവസരത്തിലു
ണ്ടായ വല്ലാജയെ കവി വർണ്ണിക്കുന്നു:—

ശോണാഭം വദനം തിരിയ്ക്കിലു,ടനാ-

ബ്ദാഗത്തു ചെല്ലും പ്രിയൻ;

പ്രാണാധീശപദാന്തവും കിമവി താൻ

കണ്ടാൽച്ചലിയ്ക്കും മനം;

കാണായ്യാൻ മിഴി ചീമ്മിയാൽ, നിബിഡമാം

കണ്ണീർ പതിയ്ക്കും ഷണാ-

ലേ;-ണാപാംഗി കുഴക്കിലായി, വെറുതേ

മാനത്തെ മാനിയ്ക്കയാൽ!

79

പാഹ്യാസശീലമായ സഖികൾ അറിഞ്ഞെങ്കിലോ എ
ന്നോത്തു വിശേഷിച്ചും സാലപസപ്പെടുന്ന നവോഢയെ, ഇം
ഗിതജ്ഞനായ നായകൻ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു:—

യാമം രണ്ടു കഴിഞ്ഞു രാവിനധുനാ;

നിദ്രാസമാദ്യേഷണ-

വ്യാമർത്തിൽ മയങ്ങി ലോകമഖിലം;

പൃമച്ചിൽ നാം മാത്രമായ്;

കാമം പോലളി തേൻ നരകൻ മലരി-

ന്നുണ്ടോ പരിക്കേല്ക്കുമാ-

റോ? മൽത്തോഴികൾ ദിവ്യദൃഷ്ടികളുമ-

ല്ലെന്തിന്നു പേടിപ്പു നീ?

80

ചിരപ്രാർത്ഥിതമായ പ്രിയതമാഹസ്സമാഗമം ലഭിച്ചു ആ ശുഭാവസരത്തെ ലജ്ജാധിക്യംമൂലം പാശാക്കിക്കളഞ്ഞ നായികയോടു സഖിയുടെ അനുകമ്പയാകതി:—

ദേഹാസക്തി കുറഞ്ഞ,ലംകൃതികളിൽ-

തെല്ലേറെ വൈമുഖ്യമാ-

ന്നാഹാരാദികളൊക്കെ വിട്ട,ഭികവി-

ശ്ലേഷവ്രതം ഒകാശകിലും,

നീഹാരാശുദ്ധി, രൂപാഭരണമി-

ന്നോളം തൃജിജ്ഞായാ-

ലാ,ഹാ! കിട്ടിയ ഭാഗ്യവും പഴുതെയായ്-

പ്പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു നീ.

81

ചിരവിരഹാനന്തരം പ്രിയയുമായി ചേർന്നു യുവാവ് അവളോടു സഹഷാതിരേകം പറയുന്നു:—

പാലാണിന്നു നിലവിതി,ന്നലെ വരെ-

മൃണ്ണാമ്പുവെള്ളം; മധു-

81. അഭികവിശ്ലേഷവ്രതം=പ്രിയവിരഹമാകുന്ന പ്ര

ശ്രീലാസ്യോത്സവരംഗമിന്നപവനം,
 പ്രേതപ്പാമ്പിന്നലെ;
 മേലാകെക്കുനൽ ചേർത്തിരുന്ന ചെറുകാ-
 റിന്നത്തർ വീശുന്നു മേ;
 നിലാപാംഗി, ജഗത്തു നീളെ നവമായ്-
 ത്തോന്നുന്നു നിൻചേച്ചുയാൽ! 82

‘വസന്താരംഭത്തിൽ—നമ്മുടെ മുറഞ്ഞെ കൊന്ന പൂക്കു
 ധൈര്യശ്ലേഷം—ഞാൻ തിരിച്ചെത്തും’ എന്നിങ്ങിനെ യാത്ര ചാ-
 ഞ്ഞു ദൂരദേശത്തെല്ലു പോയ നായകൻ യഥാനിശ്ചയം വന്നു
 ചേരാത്തതിനാൽ, അസഹനീയമായിത്തീർന്നു വിരഹദുഃഖം
 മൂലം മരണാഭിലാഷിണിയായ നായിക പ്രലപിക്കുന്നു:—

ഇന്നാടോടിയഗസ്യദിക്പവനനം
 ചെല്ലാത്ത രാജ്യത്തിലാ-
 ണെൻനാഥൻ; ഭയമെന്തിനീ?—വക ജയോ-
 സ്വാഹം ജഗത്സമ്മതം;
 എന്നാൽ, പൂങ്കുലയായ പൊൻതടിയുമായ്
 മുറത്തിവണ്ണം പൂഥാ
 നിന്നാലോ! തവ പേരു ‘കൊന്ന’മരമേ!
 സാത്മീകരിയ്ക്കാശു നീ. 83

83. അഗസ്യദിക്പവനൻ = തെക്കൻ കാറ്റ .

രാത്രിയിൽ കാന്താർത്ഥിനിയായി സങ്കേതസ്ഥലത്തെല്ലു
പോകുന്ന നായികയ്ക്കു, വഴിയ്ക്കു വെച്ചുതന്നെ പ്രിയസമാഗമം
ലഭിച്ചു സംഗതി, അവളുടെ അന്താഃഗസഖി മരൊരാള സഖി
യോടു പറയുന്നു:—

ഘോരോദീർണ്ണതമിസ്രമാം വഴിയിൽവെ-
ച്ചു, ക്ഷോമജ്വാംഗത്തിൽ വ-
ന്നാരോ മുട്ടി;-യതിൽത്തനിഞ്ഞൊരു ഭയം
തോന്നീലയെന്നാകിലും,
ആരോമാഞ്ചിതയായ്, വിയർത്ത, വധം വിര-
ക്കൊള്ളാതിരുന്നീല; മ-
രൊരോന്നോതുവതെന്തിന?-നവിടമേ
തോഴിയ്ക്കു സങ്കേതമായ്!

84

വിദേശത്തുനിന്നു സപരാജ്യത്തെല്ലു മടങ്ങുമ്പോൾ, വഴിയ്ക്കു്
ഒരു സത്രത്തിൽ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന വാണിജ്യവാവു ഹേമ
ന്തോദീപിതപ്രിയംവിരഹതാപനായിട്ടു, തന്നെത്താൻ പറ-
യുന്നു:—

മട്ടിപ്പാലു പുകച്ചു മഞ്ജുമണിമ-
ച്ചല്ലീ വഴിസ്സത്ര;-മാ-

84. കനകച്ചെപ്പി = സപണ്ണനാഞ്ചം നിറച്ചു ചെപ്പു്. ഇതു
പോരഭയം നിമിത്തം, ആയാൾ കിടക്കുമ്പോൾ അരികത്തു ത-
ന്നെ വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.

കൂട്ടിപ്പോർമുലയല്ല, രണ്ടു കറുക-
 ചെപ്പാണിതെന്നന്തികേ;
 കൂട്ടിപ്പോൾ വിരമിയ്ക്കു: നാലു ശിഥിയായ്
 ഞാനങ്ങു ചെന്നിട്ടി,തേ-
 മട്ടിൽത്തേ വിഹരിച്ചിടാം, ഹൃദയഭൂ-
 സാമന്ത, ഘോരമന്തമേ!

85

കവി പറയുന്നു:—

പ്രേമപ്പഞ്ചിരി മാറിയില്ല; വദനേ
 വൈവർണ്യമേന്തീല; തൻ-
 നേമത്തിന്നെതിരായനാദരതയും
 കാട്ടീല കാന്തൻറമേൽ;
 ആ മയ്ക്കുണ്ണി, പുറത്തുവേദം സഖികളെ-
 സ്സല്ലാപസല്ലീലയാൽ
 പൃഥ്വിയിൽസ്സുചിരം നിറുത്തി, വഴിയോ-
 ലൊപ്പിച്ചു മാനഗ്രമം.

86

ഒരു സുന്ദരി വീണ്ടു വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട്
 അവളെ കാമിയ്ക്കുന്ന യുവാവ് ആത്മഗതമായിപ്പറയുന്നു:—

മരണച്ചൊല്ലാൾതൻ മടിയിലിഹ മേ-
 വുന്നു സുഖനി-

ഭരം, വീണത്തണ്ടെ, മൃദലകരസ-
 ജ്ജ്വതനവായ്;
 തരത്തിൽപ്പോർകൊങ്കത്തടമൊടു മുര-
 ജ്ജ്വന ബഹുധാ;
 മരം നീ ഭാഗ്യത്താലമരനമസ്യ-
 യാകര,മഹോ!

87

താൻ കാമിച്ചുവരുന്ന പുരുഷനെ, വേണു യോഗ്യത മതി
 യായില്ല' എന്നുവെച്ചു ബന്ധുക്കൾ നിഷേധിച്ചു വിവരം അറി
 ണ്തെട്ട്, അത്യൽക്കണ്ഠിതയായ ഒരു സുന്ദരി പ്രിയസഖിയോ
 ട് ആവലാതി പറയുന്നു:—

ശ്രീയാണ,വശിയാണ, ശീലവതിയാ-
 ണെ,നൊക്കെ, നാട്ടാർ വെടു-
 പ്പായാ,ഹന്ത! പുകഴ്ത്തുമീ മൊഴികളാൽ
 കണ്ണും തഴമ്പിച്ചു മേ;
 പ്രേയാനോടൊരുമിപ്പതിന്നു തടവി-
 ല്ലാത്തൊരു സാധാരണ-
 സ്രീയാചാൽ മതിയായിരുന്ന! വിധി താ-
 നെനൊച്ചുതിച്ചു വൃഥാ!

88

നിശ്ചയപ്രകാരം സങ്കേതസ്ഥലത്തു ഗൃഹമായിച്ചെന്നിട്ടു,
 സംഗതിവശാൽ ആശാഭംഗത്തോടെ തിരിച്ചുപോരേണ്ടിവന്ന
 കാര്യകൾ തരണം നമ്മുസചിവനോടു പറയുന്നു:—

എൻതാപത്തിനു ശാന്തിയിനു വരുമെ-
 ന്നോത്താ,മലർത്തോപ്പില-
 തൃന്താവേഗമണത്തെ നമ്മെയൊളിവിൽ-
 കണ്ടിട്ടു കണ്ടാക്ഷിയാൾ,
 ഹന്താവിഷ്ണുതലിലയായാ,-'രിതളും
 പോകാത്തതാണീയിളം
 ചെന്താരെ'ന്നോ,രു പൂവറുത്തു സഖിമാ-
 കൊട്ടുകു കാട്ടീടിനാൾ.

89

നായകൻ അനന്തയിപ്പിള്ളായ്ക്കയാൽ ഇഷ്ടയാകോവ
 തോടു കൂടിത്തന്നെ പണിപ്പെട്ടു രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ നായിക
 യോടു രാവിലെ സഖി പറയുന്നു:—

ചേലേറുന്ന വിലോചനം കലുഷിതം;
 കൈത്തണ്ട നേത്രാഞ്ജന-
 ത്താർലേ പങ്കില;-മങ്കിതം കവിളുണി-
 പ്പൊൻകങ്കണപ്പാടിനാൽ;
 ചാലേ വാടി വരണ്ടിരിപ്പിതധരം;
 ഹാ! ചണ്ഡി! നിന്മേനി മേ-

89. 'ഞാൻ രജസുപലയായിരിക്കുന്നു, അത് ഇന്നു തന്നെ
 യാണതാനും' എന്നാണ് ഒരിതളും പോകാത്ത ചെന്താരെ' അര-
 ത്തു കാട്ടിയതിന്റെ സാരം.

നേലേ ചൊല്ലുവതുണ്ടു രാത്രീകഥയും

നാഥന്റെ ദാക്ഷിണ്യവും!

90

സഖികളുടെ റിബ്ബസം നിമിത്തം, ഇദംപ്രഥമമായി
ഇരട്ട്യാകോവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന നായികയോടു വിദഗ്ദ്ധനായ
നായകൻ ചോദിക്കുന്നു:—

കൈ രണ്ടും തവ പത്മരാഗ;-മുകു-

ണ്ണോമം മഹാനീല;-മുൽ-

ണ്ണുരശ്മീമുഖമിന്ദുകാന്ത;-മിതുമ-

ടുൽകൃഷ്ണരതാംഗി, നീ

‘ചൈരം’ കൂടി വഹിക്കില്ലുളളഴകെനി-

ക്കിനാദ്യമായ്കാണവാ-

നാരൻപോടിയൊക്കി; നിഷ്കൃതിയവ-

ക്കെന്തൊന്നു ചെയ്യേണ്ടു ഞാൻ!

91

നായകനെ ആനയിപ്പാൻ അയക്കപ്പെട്ട ഭൃതി, ആയാളു
മായി സ്വയം രമിച്ചു തിരിച്ചെത്തിയതു കണ്ടിട്ട്, അവളുടെ പ്ര
യത്നത്തെ, ഗാർഭീര്യശാലിനിയായ നായിക, ഇരട്ട്യാഗർഭമാ
യി അഭിനന്ദിക്കുന്നു:—

90. നാഥനു ദാക്ഷിണ്യം ലേശംവോലുമില്ലെന്നും നിന്റെ
ദേഹം കണ്ടാലറിയാം. നീരാത്രി മുഴുവൻ നിന്റെ കയ്യും തലയ്ക്കു
വെച്ചു കരഞ്ഞും, നെടുവീപ്പിട്ടും കിടക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ.

91. നിഷ്കൃതി=പ്രത്യുപകാരം.

മാടേലും മുലകൾക്കിളക്കുമുഖം-

കുന്ദി നെടുമ്പിപ്പുതൻ

മൃദോരിട്ടു വിവർണ്ണമായ് വെറുതെ നിൻ

താമബുലതാമ്രാധാരം;

പാടേ, ഞാൻ തൊടുവിച്ചു ചെങ്കുറികളും

മാഞ്ഞു വിയപ്പാലു;ഴൽ-

പ്പാടേവം തവ, ഭൃതി, പോക്കുവരവം-

ലാപ്പെട്ടു ഞാൻ കാരണം!

92

കവിവാക്യം:-

കൊള്ളായ നതാംഗി വിശ്രമഗൃഹേ,

രണ്ടുഗുലിച്ചെന്തളി-

കൊത്തേന്തിയ വെറിലച്ചുരുളിനെ-

ത്തൻനേക്കു നീട്ടീടവേ,

‘ചൊല്ലാതണിമേഖലിലൊളി വെറും

നൽപ്പെൺപിറാവൊന്നി,താ!

മുറത്താ,ണിനു കൊക്കു കൊണ്ടിരയെടു-

ത്തേകുന്നുവെന്നാൻ പ്രിയൻ.

93

ചിരപ്രോഷിതത്തേകയായ നായിക, അവളോടു കശല
പ്രസ്തം ചെയ്തു ഒരു സഖിയോടു മറുവടി പറയുന്നു: -

മൗനം പൂണ്ടു, ഗുരുസ്മരണൈവദേ-
 ശത്താലൊ,രേകാന്ദമാം
 സ്ഥാനത്തിൽ, ശ്രുതികൾക്കുമിന്നകലയാ-
 യുള്ളൊപ്പരാത്മാവിനെ
 ധ്യാനംചെയ്തമരും തവസപിനിയെയോ
 ബാധിച്ചിടുന്നതു കട-
 നാനന്ദേതരമാം വികാരം?-മിഥ നിൻ.
 ക്ഷേമാനുയോഗം പൃഥാ!

94

ഒരു യുവതി സുഹൃന്മാലൃസ്ഥിതനായ തന്റെ കാമുകനെ
 ഇന്ദ്രമായി കടാക്ഷിക്കുന്നതു മരോരാജ രസികൻ കാണുന്നു:—

ക്ഷേമം ചേൻ മുദ്രദരോപരി വലം
 കയ്ത്താർ വിലങ്ങത്തിൽ വെ-
 ച്ചോ,മൽഗൃണ്ഡമിടംകരത്തളിരിലും
 ചായ്യി,ച്ചുകോരാക്ഷിയാൾ,
 തുമന്ദസ്മിതമാൻ ചെഞ്ചൊടിയുമായ്,-
 ത്തുൺ ചാരിനിന്നു,പൃസൽ-

94. ശ്രുതികൾ=ചെവികൾ; വേദങ്ങൾ എന്നും. പരാത്മാ
 വ്=ശ്രേഷ്ഠദേവൻ; പരബ്രഹ്മം എന്നും തവസപിനി=ശോച
 നീയ (പാവപ്പെട്ടവർ); താവസി എന്നും. ക്ഷേമാനുയോഗ
 ഗം=കുശലപ്രശ്നം.

പ്രേമകുണ്ഠന നീട്ടിടുന്നിതൊളിവാ-

യേ, തോ മഹാധന്യനിൽ.

95

നായകാഗമനത്തിൽ പ്രണയലകഹത്തോടുകൂടി ഇരിപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്ന സഖിയോടു നായിക സവിനയം അപേക്ഷിക്കുന്നു:—

നേരായ് നാഴിക മുപ്പതേ രജനിയൊ-

ന്നിന്നുള്ള; മത്സന്നിയെഴ

ചേരാനെ, ന്കണവന്നൊരൊട്ടു മണിയാ-

കേണ്ടാത്ത നാൾ ള്ളഭം;

പോരാ, കാലമിത്തരായണ;-മതി

പ്രൗഢൻ വസന്തപ്രിയൻ; (താൻ

പോരാത്തൊളിവാൾ; തോഴി, തക്ക തൊഴിൽ

ചിന്തിച്ചു ചെയ്യിക്കൂ നീ.

96

ഒരഭിസാരികയുടെ യാത്രാസമയപ്രാർത്ഥന:—

എല്ലാ യാമവുമേറേ നീട്ടിയിടകി-

ന്നംബ, ത്രിയാമേ! തുലോം

നല്ലായ തമിസ്രമേ, ത്രിഭുവനം

കീഴാക്കി വർത്തിക്കൂ നീ!

96. ഉത്തരായണകാലത്തു രാത്രി കുറയ്ക്കും.

ഉല്ലാസോൽഖണതാരകാമിഴികളാൽ
 നോക്കും പ്രിയവ്യോമമേ,
 ചൊല്ലാത്തുന്യജനത്തൊടീയബലതൻ
 ചാപല്യമോ, ധൈര്യമോ!

97

വിരഹിണിയായ നായികയുടെ ദുഃഖസ്ഥയെ സഖി വി
 വരിയ്ക്കുന്നു:—

ഹാരം ഹാരവിഭ്രഷ; ചന്ദനമിളൽ-
 ക്ഷുരസാരം വെറും
 ചാരം; ചാരുതരാംഗിയൊരുകൊളി വെറും
 ചന്ദ്രാഞ്ചല ചണ്ഡാതപം;
 പാരം രാത്രികൾ കാളരാത്രികള;-ഹോ!
 സംസാരമൊട്ടുക്കു നി-
 സ്സാരം; സംപ്രതി ജീവിതേശവിരഹാൽ
 ഭാരായിതം ജീവിതം.

98

വിരഹാതുരയായ നായികയും, വിരപ്രോഷിതനായ
 നായകന്റെ ആഗമനം ഊണുനിന്നു കണ്ടിട്ട് ആ സന്തോഷവൃ
 ത്താന്തം അറിയിപ്പാൻ ചെന്ന സഖിയും, തമ്മിൽ നടന്ന സം
 ഭാഷണം:—

97. ഹാരവിഭ്രഷ=ഹരസംഖന്ധിയായ ആഭരണം
 (സപ്തം)

‘കട്ടേറെത്തെളിവെന്തു തേ’?— ‘തവ കളി-
 പ്പുകോഴിതൻ വായട-
 ച്ചിട്ടേനെ-’ ‘ന്തിന?’—തിന്റെ കൂകൽ വഴിയൊ-
 യല്ലി പ്രഭാതാഗമം?’
 ‘വെട്ടേയ്ക്കോം മമ നീളമീ രജനിയിൽ-
 ത്താൻ മുത്യ’-‘പാപം ശമി-
 യ്ക്കട്ടേ!!’ ‘കാന്തനൊടോതുകാളി കഥ മേ’
 ‘നീ ചൊൽകി,താ, വല്ലഭൻ!’

99

ഉപവനത്തിൽ കേളീലാലസന്മാരായ ഝേതികളെ കവി
 കാണുന്നു:—

മാന്താരിൻ മണമാൻ തെന്നലിളകും
 വാസന്തരാവിൽ,ശൃംഹ-
 പ്രാന്താരാമതലേ, നിലാവിൽ മുഴുകും
 വെൺതിണ്ണമേൽ വാണി, താ!
 താൻ താനങ്കതടേ കിടത്തിയ നെടും-
 കാർവേണിതൻ വേപ്പണി-

99. ‘വീരഹതാപത്താൽ ഉറക്കം വരാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന
 നീ ‘വല്ല വിധത്തിലും കോഴി കൂകിയാൽ മതിയായിരുന്നു’ എ
 ന്നു പറയാറുണ്ടല്ലോ; എന്നാൽ, ഇന്ന് അത്ര വേഗത്തിൽ കോ
 ഴി കൂകുകയല്ല (നേരം വെളിച്ചമാവുകയല്ല) വേണ്ടതെന്നു വെ
 ച്ചുറന്ന്ങ്ങൾ കളിപ്പുകോഴിയുടെ വായ് അടച്ചിട്ടത്’ എന്നു സ
 ഖിഹൃദയം.

ത്താന്താംഗങ്ങൾ തലോടിടുന്നു കൃതിയാം
കാണൻ കരത്താരിനാൽ. 100

കാമുകന്റെ കത്തു കിട്ടിയതു കാണിച്ചുകൊടുത്ത നായിക
യോടു സഖി സസന്തോഷം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു:—

വാരഞ്ചും പ്രണയാംബുധിസ്തുടിയിൽനി-
ന്നെഴുത്തുകൃമാം മുഖവൻ
പാരം മുങ്ങിയെടുത്തു നൽകിയവയും,
ജാത്യം മഹാഗർവ്വങ്ങളും,
മാരൻ ശിഷ്ടിവരൻ കടഞ്ഞവയുമാം
രത്നങ്ങൾ താന, ക്ഷരാ-
കാരം പൂണ്ടു ലസിപ്പു, ഭാഗ്യവതി! തൽ-
സ്സംഭാവനകുത്തിതിൽ. 101

താൻ വല കുറി പ്രിയംസമാഗമസുഖം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള
സങ്കേതസ്ഥലം കണ്ടിട്ടു സഹഷ്ണനായ കാമുകൻ മനസ്സുകൊ
ണ്ടു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു:—

ധാരാളം വിജയിയ്ക്കു, തുമലർമണം
തുകം പ്രിയോദ്യാനമേ!
ഭൂരാജ്യാദികപോതപോതരണിതം
ചിന്നം ലതാകുഞ്ജമേ!
നീരാടും കുളിർകാറ്റിലമ്പലിളകി-
ത്തത്തും സരസ്സേ! ഭവാ-
ന്മാരാണെ, നമെനിയ്ക്കു വാഞ്ചരിതവരം
നൽകുന്ന മുമ്മുന്തികൾ!! 102

ശ്രീഭം.

